

[Statsministeren]

kan komme på tale, når den fremtidige rolle for UNEP og ledelsesforholdene er kommet til en afklaring.

Regeringen går altså ind for en hurtig og effektiv opfølgning af Riokonferencen i FN-systemet, bl.a. gennem oprettelse af Kommissionen for Bæredygtig Udvikling, og vi arbejder aktivt for det i forbindelse med den 47. generalforsamling, som nu er i fuld gang i FN.

Regeringen lægger vægt såvel på det nordiske samarbejde som på EF-samarbejdet i opfølgningen af Riokonferencen, og vi arbejder aktivt for, at EF's finansielle tilsagn i Rio kan blive udmøntet.

Hvis jeg skal prøve at sammenfatte, vil jeg sige, at Riokonferencens resultater jo egentlig lå ganske tæt på den danske forestilling om et handlings- og procesorienteret beslutningskompleks, som kan skabe gode rammer for en ny dynamisk fase i den globale indsats for miljø og udvikling. Det er regeringens hensigt både på det nationale og på det internationale plan at fastholde og udvikle denne dynamik; den er der bestemt behov for.

Fra dansk side blev der i forarbejdet op mod Riokonferencen arbejdet aktivt for, at alle industrialiserede lande lever op til FN's målsætning, og den går jo ud på at yde 0,7 pct. af bruttonationalindkomsten til bistandsformål. Regeringen vil også i opfølgningsprocessen arbejde aktivt herfor, for det er jo forudsættningen for en reel og effektiv opfølgning af Rio.

Folketinget havde senest en debat om miljø og udviklingsspørgsmål i februar i år; det skete forud for Riokonferencen. Debatten mundede ud i en dagsorden, og den fik faktisk opbakning af samtlige partier minus ét. Det er regeringens håb, at denne konsensuslinje vil kunne fastholdes både i debatten her i dag og i det videre arbejde med opfølgning af Riokonferencen i de kommende år. Det er en stor og en vigtig opgave.

Forhandling

Løvig Simonsen (S):

Først vil jeg gerne takke statsministeren for hans redegørelse, og lad mig samtidig udtrykke min tak og anerkendelse for det store arbejde, der blev udført af hele den danske delegation under Riokonferencens forhandlinger. Tak til ministeren for udholdenhed med at fastholde vore synspunkter til det sidste og tak

til Mailand Christensen og alle embedsmændene for deres utrættelige indsats.

Dernæst vil jeg gerne forholde mig til Riokonferencens resultater. Det er alt for nemt og også urigtigt at karakterisere de opnåede resultater som enten en fiasko eller en succes. Så enkelt kan tingene ikke gøres op. Det er indlysende, at hvis man havde forventet, at man nu på verdensplan ikke alene kunne enes om at tage fat på vore globale miljøproblemer og resourceproblemer, men at der også ville være villighed til at stille de nødvendige økonomiske midler til rådighed, så bliver man skuffet.

Det er mere realistisk at erkende, at der efter Rio ligger et stort og sejt stykke arbejde foran os, og at det, der er afgørende for en fortsat forsvarlig miljøpolitik, bl.a. afhænger af os, af vore holdninger og af vore beslutninger.

Vi alene magter ikke at ændre udviklingen, men vi kan sammen med andre progressive lande være med ikke alene til at sætte den rigtige udvikling i gang, men også til at accelerere en sådan positiv udvikling; det er det, debatten i dag forhåbentlig bliver et udtryk for.

Hvad opnåede vi så i Rio? Jo, vi fik vedtaget en Rioerklæring, der er en smuk, men ikke tilstrækkelig erklæring om at skabe et bedre globalt miljø. Det kan vi gøre bedre, og derfor er Socialdemokratiet af den opfattelse, at der skal arbejdes for en opstramning i forbindelse med FN's 50-års-jubilæum. Dernæst er vi jo alle enige om, at vi hurtigst muligt skal ratificere såvel klimakonventionen som konventionen om biologisk mangfoldighed. Derudover var det bl.a. på dansk foranledning, at man i Rio blev enige om, at der snarest skal udarbejdes en konvention imod ørkenspredning. Og når man ved selvsyn har konstateret, hvad tørken betyder, er det indlysende, at det haster med at få dette arbejde i gang; det er en nødvendig og tiltrængt håndsrækning til vore medmennesker i de tørke- og ørkenramte ulande.

Vi er også enige om, at den skoverklæring, der blev vedtaget, ikke var tilstrækkelig til at opnå den ønskede målsætning, og med de tilkendegivelser, der bl.a. er kommet fra Indien og Malaysia efter konferencen, under FN-debatten, ja, så har det lange udsigter, medmindre vi selv viser vores villighed til at udarbejde juridisk bindende erklæringer for vore egne skove i de tempererede områder. Lad os begynde i vor egen region og igennem vore egne